

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Dařbujanem
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec 2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2023, č. j. OSH 430/23-2/67.1/23149/HJ,
KULK 52372/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo v části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec (dále jen „správní orgán I.

stupně“) ze dne 19. 4. 2023, č. j. MML 148368/22/4276/OD/Hai. Změna prvostupňového rozhodnutí spočívala pouze v gramatické úpravě formulace textu týkajícího se kontrolního měření pomocí silničního laserového rychloměru.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v souvislosti s porušením § 4 písm. c) tohoto zákona a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 18 odst. 3 tohoto zákona. Přestupků se žalobce měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 9. 6. 2022 v 10:35 hod. řídil vozidlo X na silnici I/13 za mostem, který se nachází na 188 km, ve směru jízdy na Děčín, kde nerespektoval dopravní značení B21a (Zákaz předjíždění) umístěné před mostem a předjel vozidlo jedoucí před ním. Dále překročil nejvyšší povolenou rychlost, když kontrolním měřením pomocí silničního laserového rychloměru typu TruCAM provedeného příslušníkem Policie ČR bylo zjištěno, že jel rychlostí 159 km/h, při zvažení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ rychlostí 154 km/h, tedy překročil nejvyšší povolenou rychlost nejméně o 64 km/h. Za přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na 6 měsíců a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Žalobce namítal, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s obsahem odvolání, když se spokojil s tím, že konstatoval správnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, popř. si pomohl v rámci odůvodnění odkazem na judikaturu, která ovšem na uvedenou věc nedopadá. Konstatování, že správní orgán posuzoval všechny důkazy jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, nemůže zůstat proklamací, důkazy je třeba tímto způsobem hodnotit a dostát povinnosti zjištění materiální pravdy.
4. Ve vztahu k přestupku, který spočíval v předjíždění v místě, kde je to zákonnou úpravou zakázáno, žalobce uvedl, že nesouhlasí s popisem skutku a jeho právním hodnocením. Žalovaný nevyhodnotil všechny okolnosti situace. Ze záznamu je patrné, že dosud předjíždějící vozidlo po zařazení do pravého pruhu přestalo akcelarovat, nebyla jasná jeho reakce na dopravní situaci. Žalovaný nehodnotil velikost vozidla, která je pro bezpečné zařazení mezi vozidla zásadní. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že dopravní situaci vyhodnotil v rámci své povinnosti neomezit a neohrozit jiné účastníky silničního provozu správně, nemohl si být jistý, zda se může bezpečně zařadit mezi předjížděná vozidla a dosud předjíždějící vozidlo. Bylo bezpečnější, pokud dokončil předjíždějící manévr, byť v místě, v němž již byla změněna místní úprava na zákaz předjíždění. Rozhodnutí klade na řidiče nepřiměřené nároky v rámci předvídání změny dopravní situace. K rozhledovým možnostem a možnosti registrovat změnu svislého dopravního značení žalobce uvedl, že primárně musel sledovat dopravní situace, koncentrovat se na změnu značení někde v dálce by bylo popřením základních povinností řidiče.
5. Pokud jde o přestupek spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti, žalobce připomenul, že skončila certifikace rychloměru typu LTI 20/20 TruCAM k 15. 6. 2020. Nesouhlasil s tím, že správní orgán vycházel ze sdělení Českého metrologického úřadu, neboť ten není orgánem oprávněným vykládat zákon. Skutečnost, zda je či není možné měřidlo po uplynutí doby jeho certifikace užívat jako stanovené měřidlo a ověřovat ho,

musí vyplývat ze zákona. V rozhodnutí žádný odkaz na zákon či relevantní judikaturu není, o důvodnosti námitky je tak oprávněn rozhodnout soud. Nad rámec žalobce uvedl, že z týchž důvodů Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán rušilo Magistrátu hlavního města Prahy rozhodnutí, která obsahovala důkaz pořízený stanoveným měřidlem s ukončenou dobou certifikace.

6. Žalobce dále zpochybnil měření ze strany příslušníků Policie ČR. V rozhodnutí bylo sice uvedeno, že nrap. Keller byl detailně seznámen a proškolen s měřením rychlosti laserovým měřičem, dle rozhodnutí se tak stalo dne 8. 11. 2013. Nebyl tedy zjevně proškolen na změny stanoveného měřidla dle Doplnku č. 1 ze dne 25. 6. 2014 a Doplnku č. 2 ze dne 29. 1. 2019. Žalobce neví, zda doplnění pro provedení měření bylo nezbytné, již tato skutečnost ale podle něj zpochybňuje úplnost proškolení, a tedy i proškolení jím proškolovaných příslušníků.
7. Především ale žalobce namítal, že Manuál silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM je podle Certifikátu o schválení měřidla závazným uživatelským manuálem. V základních metrologických charakteristikách je uveden měřicí úhel 0°, k měření přitom došlo z mostního tělesa nad vozovkou. Správní orgán převzal tvrzení vypovídajícího policisty o měřicím úhlu. Na výsledku zazněla i formulace o tzv. kosinus efektu, která není zaznamenána v protokole, ale správní orgán s ní dále pracuje s tím že, údajně má být pro řidiče větší měřicí úhel výhodnější. Rozpor měření se závazným manuálem a jeho požadavky správní orgán nezkoumal. Pokud rozhodnutí odkázalo na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 12. 2013, 1 As 83/2013-60, není odkaz případný, měření bylo provedeno jiným rychloměrem. K vypnutí rychloměru LTI 20/20 TruCAM při nesprávně provedeném měření nebylo prováděno žádné dokazování.
8. V závěru žalobce uvedl, že rozhodnutí je tedy v části týkající se vypořádání jeho námitek nepřezkoumatelné, vychází nikoliv z provedeného dokazování. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. V něm popsal nedovolené předjíždění s tím, že dopravní značení zakazující předjíždění bylo viditelné a žalobce se jím měl řídit.
10. Jednoznačně prokázáno bylo také překročení nejvyšší dovolené rychlosti žalobcem o nejméně 64 km/h, měření bylo provedeno ověřeným rychloměrem. Spisová dokumentace obsahuje vyjádření Českého metrologického institutu k námitce týkající se řádnosti měření, které považuje žalovaný za zákonné. Ověřovací list s platným ověřením je standartně považován za dostatečné prokázání možnosti užít rychloměr k měření rychlosti vozidel. Certifikát o schválení typu měřidla není běžnou součástí spisových dokumentací o přestupcích řidičů. Z protokolu o technické zkoušce vyplývá, že výsledek měření se nesmí opravovat pro vyrovnaní úhlové odchylky měření od jmenovitého měřicího úhlu. To bylo v případě žalobce splněno, k naměřené rychlosti nebyla přičítána žádná další hodnota z úhlové odchylky, byla pouze odečtena možná tolerance měřicího zařízení ve výši 3 %.
11. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních

bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz).

13. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání. Při něm žalobce i žalovaný setrvali na svých argumentech. Žalobce navrhoval, aby soud provedl dokazování kamerovým záznamem a rozhodnutím Ministerstva dopravy č. j. MD-8404/2022-160/4, kterým z důvodu skončení platnosti certifikátu mělo být rušeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy. Důkazním návrhům soud pro nevyhověl. Kamerovým záznamem bylo provedeno dokazování ve správním řízení, kamerový záznam byl součástí správního spisu, kterým soud dokazování neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Otázka zákonnosti měření rychlosti při skončení platnosti certifikátu příslušného laserového rychloměru je otázkou právní, kterou je soud oprávněn posoudit si samostatně, proto považoval za nadbytečné vyžadovat si označené rozhodnutí Ministerstva dopravy.
14. Při posouzení věci vycházel soud ze skutečností, které vyplynuly z předloženého správního spisu: Dne 1. 7. 2022 obdržel správní orgán I. stupně od Policie ČR oznámení ze dne 30. 6. 2022 o podezření ze spáchání dvou přestupků žalobcem. Přestupky spočívaly jednak v předjíždění vozidla v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, jednak v naměření rychlosti 159 km/hod (po odečtu odchylky měření uvedena rychlost 154 km/h) v úseku, kde je místní úpravou stanovena rychlost 90 km/hod. K oznámení bylo připojeno ručně sepsané oznámení o podezření ze spáchání přestupků ze dne 9. 6. 2022, v němž bylo přestupkové jednání žalobce popsáno s poznámkou, že žalobce si nebyl vědom pozdního zařazení do jízdního pruhu. Rovněž byly připojeny fotografie úseku měření se svislou dopravní značkou zákazu předjíždění, výstup z rychloměru TruCAM s fotografií vozidla a menší fotografií vozidla se záměrným křížem na vozidle s údajem o naměřené rychlosti 159 km/h v úseku s limitem 90 km/h. Součástí předloženého materiálu byl ověřovací list č. 8012-OL-70446-21 týkající se silničního laserového rychloměru LTI 20/20 TruCAM pro rychloměr č. TC0020201, s dobou platnosti ověření do 29. 9. 2022. A také certifikát o provedeném školení k používání a obsluze laserového měřiče rychlosti TruCAM LTI 20/20 pro nprap. Kellera, s platností osvědčení školitele na dobu neurčitou. Spisový materiál byl doplněn o výpis z evidenční karty řidiče.
15. Příkazem ze dne 18. 7. 2022 byl žalobce uznán vinným z obou shora popsaných přestupků. Proti příkazu si žalobce podal prostřednictvím zmocněnce – advokáta – odpor. K projednání přestupku nařídil správní orgán I. stupně ústní jednání. Při ústním jednání konaném dne 19. 10. 2022 bylo kromě dokazování podklady založenými ve spisu provedeno dokazování svědeckými výpověďmi, a to ppor. X, který potvrdil spáchání přestupků, a nprap. X, který potvrdil pozdní zařazení žalobcova vozidla při předjížděcím manévru a vyjádřil se k tzv. cosinus efektu ve prospěch řidiče. V průběhu řízení žalobce předložil certifikát o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C006-10, kterým se schvaluje silniční rychloměr typ LTI 20/20 TruCAM typu TCM 162/10-4754, s platností do 15. 6. 2020, s protokolem o technické zkoušce. Dále Doplněk č. 1 s platností do 15. 6. 2020, s protokolem o technické zkoušce, a dále Doplněk č. 2 s platností do 15. 6. 2020. Žalobce k důkazu předložil rovněž záznam z palubní kamery svého vozidla. Při dalším ústním jednání dne 15. 2. 2023 správní orgán I. stupně dokazování doplnil, rovněž provedl svědeckou výpověď ppor. X, který

obsluhoval měřicí zařízení a který uvedl, že u laserového měřiče není důležitý úhel, každý úhel, který je větší, je k dobru přestupce. Rovněž byl vyslechnut nprap. Kryštof, který potvrdil, že zastavili vozidlo žalobce předepsaným způsobem a žalobce byl ztotožněn, neboť se dopustil dvou přestupků. Správní orgán I. stupně vydal dne 19. 4. 2023 rozhodnutí, jímž žalobce shledal shora popsány přestupky vinným.

16. Odvolání žalobce projednal žalovaný, který napadeným rozhodnutím částečně prvostupňové rozhodnutí změnil co do formulace části popisu naměření rychlosti a ve zbytku jej potvrdil. Dospěl k závěru, že postup správního orgánu I. stupně byl v souladu se zákonem, bylo užito všech důkazních prostředků, které byly vhodné ke zjištění stavu věci a které nebyly získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Žalovaný se zcela ztotožnil s odůvodněním skutkového děje prvostupňovém rozhodnutí. Doplnil, že z videozáznamu přední kamery žalobcova vozidla je zřejmé, že předjížděl kolonu před ním jedoucích vozidel, na rovném přehledném úseku, rychlostí cca 150 km/h, měl dostatečný rozhled ze svého vozidla pro bezpečné předjetí. Vodorovné i svislé dopravní značení bylo z pohledu žalobce při aktivním sledování provozu vidět včas, žalobce vyhodnotil vzniklou dopravní situaci v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích. Žalobce měl možnost se bezpečně se zařadit před dosud předjížděná vozidla, která se chovala standartně. Podle žalovaného také nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly nesprávnému či chybnému měření rychlosti. Správnost měření dokládá ověřovací list s platností do 29. 9. 2022, který potvrzuje, že rychloměr byl ověřen jako stanovené měřidlo a splňuje požadavky stanovené příslušným opatřením obecné povahy. Ve vztahu ke správnému měření žalovaný odkázal i na certifikát o provedeném školení obsluhy pro dané měřicí zařízení s tím, že prap. Keller byl detailně seznámen a proškolen pro měření rychlosti laserovým měřičem, metodikou měření a nastavením, používáním a obsluhou laserového měřiče. Pro prokázání viny je klíčové, že důkaz o rychlosti byl pořízen radarem, který splňoval zákonné požadavky a byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen. K nezávislosti Českého metrologického institutu a jeho vyjádření jako postačujícího důkazu o správnosti měření se podle žalovaného vyslovil NSS např. v rozsudku č. j. 5 As 174/2015-42. Žalovaný se následně ztotožnil s právním posouzením věci i výši uložených správních trestů.
17. Obecně uplatněnou námitku nedostatečného vypořádání obsahu odvolacích námitek neshledal soud důvodnou. Nevypořádá-li odvolací orgán některou z odvolacích námitek, je třeba považovat rozhodnutí za nepřezkoumatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Současně je ale nutné mít na zřeteli, že odvolací orgán nemusí reagovat na každou dílčí výtku odvolatele. Postačí, pokud proti odvolací argumentaci postaví svoji vlastní argumentaci. (např. nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Dále platí, že prvostupňové rozhodnutí tvoří s rozhodnutím odvolacího orgánu jeden celek (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-53; ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80). Není vadou, pokud odvolací orgán odkáže na argumentaci správního orgánu I. stupně, ztotožní-li se se závěry prvostupňového rozhodnutí, jež se odvolacími námitkami nepodařilo vyvrátit, neboť by jen opakoval již jednou uvedené (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2007, č. j. 62 Ca 20/2006-65, publ. pod č. 1296/2007 Sb. NSS; rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1 As 287/2015-51). Obecná proklamace odvolacího orgánu o hodnocení důkazů v souladu se zásadou jejich volného hodnocení správním orgánem I. stupně není na překážku, pokud proti konkrétnímu hodnocení obsaženému v prvostupňovém rozhodnutí

nebyly uplatněny jednotlivé výhrady. Otázku, zda byla reakce žalovaného na uplatněné námitky dostačující, zodpoví soud v rámci vypořádání konkrétních výhrad, které žalobce v souvislosti s posouzením jednotlivých přestupků vznesl.

- **k přestupku předjíždění v místě, kde je to zákonnou úpravou zakázáno**

18. Soud dospěl k závěru, že popis skutku kvalifikovaného podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 ve spojení s porušením povinnosti dle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu [nerespektování svislé dopravní značky B21a (zákaz předjíždění)] odpovídá provedenému dokazování, včetně záznamu z přední kamery umístěné ve vozidle žalobce.
19. Soud má ve shodě s žalovaným za to, že žalobce předjížděl za rovněž předjíždějícím vozidlem za sebou jedoucí vozidla, na rovném přehledném úseku, kde měl z vozidla dostatečný přehled, takže musel vidět, že mezi předjížděnými vozidly jsou dostatečné rozestupy k bezpečnému zařazení. Ovšem namísto toho, aby předjíždění včas ukončil a zařadil se za některé z předjížděných vozidel nebo nejpozději za dosud také předjíždějící vozidlo, pokračoval v jeho předjíždění (žalobcovu vozidlu byla v daném okamžiku naměřena rychlost 159 km/h) i v místě, kde to již bylo svislým dopravním značením zakázáno. Žalobci způsob jízdy vozidla, za kterým předjížděl, nebránil, aby se buď již předtím nebo nejpozději za něj bezpečně zařadil zpět do pravého jízdního pruhu.
20. Pokud žalobce oponuje tím, že především musel sledovat dopravní situaci, tedy chování ostatních účastníků provozu, nemůže tuto obranu soud přijmout. Žalobce si měl při předjíždění počínat natolik obezřetně, aby byl současně schopen vnímat rovněž dopravní značení. Jestliže se však rozhodl předjíždět za vozidlem, které před ním zahájilo předjížděcí manévr, a za ním předjížděl více za sebou jedoucích vozidel jízdou v protějším jízdním pruhu, sám se vystavil nebezpečí, že nebude moci věnovat dostatečnou pozornost případné změně dopravního značení svislými dopravními značkami. Lze připomenout, že žalobce mohl předjíždět pouze tehdy, pokud se mohl bezpečně zařadit mezi předjížděná vozidla, jak vyplývá z § 17 odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu.
21. Soud uzavírá, že správní orgány při posouzení žalobcova protiprávního jednání spočívajícího v předjíždění v místě, kde to bylo dopravní značkou B21a zakázáno, nepochybily.

- **k přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti**

22. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 ve spojení s § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu se měl žalobce dopustit tím, že mu byla po odečtu odchylky měření ± 3 km/h naměřena rychlost 154 km/h.
23. K prokázání přestupku obstaral správní orgán I. stupně sadu důkazů, která obvykle s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že přestupce se přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti dopustil. Kromě oznámení Policie ČR o podezření ze spáchání přestupku ze dne 9. a 30. 6. 2022, v nichž bylo přestupkové jednání žalobce popsáno, byl jako důkaz o rychlosti žalobcova vozidla předložen záznam o přestupku pořízený příslušným rychloměrem LTI TruCAM s uvedením rychlosti vozidla 159 km/h a fotografií vozidla zachycující umístění záměrného kříže na vozidle. Rychloměr byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen, jak bylo doloženo ověřovacím listem č. 8012-OL-70538-21, s dobou planosti do 29. 9. 2022. Dále měl správní orgán I. stupně k dispozici osvědčení o tom, že policista Keller, který měření

provedl, byl proškolen k obsluze a měření rychlosti rychloměrem uvedeného typu. V tomto směru lze odkázat na početnou judikaturu správních soudů (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54; ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 As 42/2011-115; ze dne 14. 6. 2017, č. j. 1 As 83/2017-59; či ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ve kterém NSS uvedl, že „oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.“). Dokazování bylo v posuzovaném případě provedeno také fotodokumentací místa, kde byla rychlost vozidel v daném úseku měřena. V souvislosti s přestupkem, zastavením vozidla žalobce a také fungováním a obsluhou rychloměru byli vyslechnuti policisté X, který prováděl měření rychlosti uvedeným typem rychloměru, a X, který byl měření rychlosti přítomen, dále policisté Kančí a Kryštof, kteří žalobcovo vozidlo po nahlášení zastavili, žalobce ztotožnili a sepsali s ním oznámení o přestupku. Svědci potvrzovali, že žalobce přestupek spáchal.

24. Žalobce obstaranou obvyklou sadu důkazů k překročení nejvyšší povolené rychlosti zpochybňuje. Primárně žalobce namítal, že rychlost byla naměřena rychloměrem, který nemohl být použit, neboť skončila platnost certifikace rychloměru typu LTI 20/20 TruCAM. Soud především neshledal v této části rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným jen proto, že žalovaný sám neodkázal na příslušná ustanovení zákona o metrologii a vycházel z vyjádření Českého metrologického ústavu, které s označením příslušné judikatury NSS považoval za postačující. Vyjádření Českého metrologického ústavu pak obsahuje důvody, pro něž skončení platnosti certifikace měřidla nemá vliv na platnost jeho ověření a v souladu s § 7 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb. je možné používat ho jako stanovené měřidlo. Rušit rozhodnutí žalovaného jen proto, že tyto důvody nebyly žalovaným zopakovány, by bylo pouhým formalismem, oddalujícím konečné posouzení této otázky. Vůči námitkám žalobce žalovaný postavil vlastní dostačující oponentní argumentaci. Za rozhodující s odkazem na vyjádření Českého metrologického ústavu na rozdíl od žalobce považoval to, že rychlost byla naměřena laserovým měřičem typu LTI 20/20 TruCAM uvedeného výrobního čísla, který byl řádně ověřen jako stanovené měřidlo a splňuje požadavky Opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09, a jeho ověření v době měření nepozbylo platnosti.
25. S tímto závěrem se soud plně ztotožnil. K měření rychlosti pro účely přestupkového řízení je třeba použít v souladu s § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, stanovené měřidlo. Ustanovení § 6 tohoto zákona upravuje postup při schvalování měřidel vyrobených v tuzemsku, § 7 tohoto zákona pak schvalování typů dovezených měřidel. Schválení typu měřidla se prokazuje certifikátem ve smyslu § 6 odst. 3 uvedeného zákona, s uvedenou dobu platnosti 10 let, kterou lze na žádost prodloužit. Podle § 6 odst. 7 uvedeného zákona pak platí, že měřidlo neschváleného typu nelze uvádět do oběhu. Uvedené právní úpravě koresponduje vyjádření Českého metrologického úřadu, že po uplynutí doby platnosti certifikátu nelze uvádět daný typ měřidla do oběhu. Ustanovení § 11 zákona o metrologii pak upravuje používání měřidel. Z § 11 odst. 2 uvedeného zákona vyplývá, že bez platného ověření nemůže být stanovené měřidlo používáno. Ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti (§ 9 odst. 1 uvedeného zákona). Podrobnosti platnosti ověření stanoveného měřidla upravuje § 7 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření. Na tuto právní

úpravu odkazovalo právě vyjádření Českého metrologického ústavu. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že doba platnosti ověření stanoveného měřidla u stanovených měřidel, pro něž se vystavuje ověřovací list nebo certifikát, se počítá ode dne vydání ověřovacího listu nebo certifikátu. Ustanovení § 7 odst. 2 této vyhlášky, které upravuje zánik platnosti ověření stanoveného měřidla, nespojuje se zánikem platnosti certifikátu určitého typu měřidla zánik platnosti ověření. Z § 11 odst. 4 zákona o metrologii, dle kterého Český metrologický institut pro účely ověření stanoveného měřidla, jehož certifikát o schválení typu pozbyl platnosti, může za určitých podmínek povolit jeho konstrukční změnu, lze dovodit, že ověření stanoveného měřidla přichází v úvahu i u měřidla, jehož certifikát o schválení typu pozbyl platnosti.

26. Soud uzavírá, že se jedná o zákonným způsobem provedené měření rychlosti vozidla, pokud byl použit rychloměr, který má platné ověření podle § 9 a § 11 zákona o metrologii, a je tedy stanoveným měřidlem ve smyslu § 3 odst. 3 písm. b) uvedeného zákona, a to bez ohledu na to, že vypršela platnost jeho certifikace. Podle § 7 odst. 2 vyhlášky č. 262/2000 Sb. není se zánikem platnosti certifikátu určitého typu měřidla spojen zánik platnosti ověření konkrétního stanoveného měřidla.
27. Námitku, že policista X byl proškolen již 8. 11. 2013 a zjevně nebyl proškolen na změny stanoveného měřidla dle doplňku č. 1 a 2, nepovažuje soud za důvodnou. Sám žalobce připouští, že neví, zda doplnění proškolení bylo nezbytné. Jeho argumentace je nadto nekonzistentní, neboť se sám dovolává skutečností uvedených v Manuálu silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM z května 2010. Osvědčení o proškolení policisty X, které dokládalo, že byl seznámen s nastavením a obsluhou příslušného laserového měřiče, považuje soud za dostačující. Při svědecké výpovědi policista X potvrdil, že při měření rychlosti postupoval v souladu s návodem k obsluze a byl řádně proškolen. V průběhu řízení nevystaly žádné skutečnosti, které by jeho způsobilost k obsluze použitého laserového měřiče zpochybňovaly, a to ani k dotazům zmocněnce žalobce, který se svědka na obsluhu a proškolení k obsluze laserového měřiče dané typu ptal.
28. Další žalobní námitka se týkala hodnoty měřicího úhlu 0° v základních metrologických charakteristikách Manuálu silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM. Předně je třeba uvést, že v protokolu o ústním jednání byla zaznamenána formulace o tzv. cosinus efektu. Hovořil o něm v průběhu svědecké výpovědi dne 19. 10. 2022 policista Klož, který uvedl, že je-li měřeno nikoli z nulového úhlu, jde o tzv. cosinus efekt, který znamená, že čím větší úhel měření je, tím je menší naměřená rychlost oproti skutečnosti, a je tedy ve prospěch řidiče. Shodně k úhlu měření jako doporučenému vypověděl na základě proškolení k používání tohoto rychloměru policista Keller, který rovněž potvrdil, že nedodržení nulového úhlu měření jde k dobru přestupce.
29. Soud nepovažuje za pochybení, pokud z vyjádření policistů, kteří byli proškoleni k nastavení a užívání laserového měřiče LTI 20/20 TruCAM, správní orgány vycházely. Je třeba zdůraznit, že k vlivu úhlu měření za pomoci laserového měřiče LTI 20/20 TruCAM se policisté vyjadřovali na základě proškolení k obsluze, včetně nastavení, volby stanoviště, metodiky měření atd. Správní orgán I. stupně rovněž podstatu tzv. kosinového efektu přiblížil. Žalobce ostatně žádnou bližší argumentaci, která by vyjádření policistů k tzv. cosinus efektu vyvracela, v řízení před správními orgány ani nyní v žalobě nepředestřel. Námitky přestupců, kteří upozorňují na měření nikoli v nulovém úhlu měření, se objevují poměrně často, a judikatura správních soudů se s nimi již vypořádala. Např. v rozsudku ze dne 21. 10. 2019, č. j. 1 As 105/2019-36, NSS jednoznačně ve vztahu k tzv. cosinus (také

kosinus) efektu uvedl, že „[s]oučasně při vyšším úhlu dochází k tzv. kosinus efektu, jehož důsledkem je snížení naměřené rychlosti.“ Shodně v rozsudku ze dne 31. 7. 2018, č. j. 33 A 102/2016-66, Krajský soud v Brně konstatoval: „V praxi by totiž mohlo být nulového úhlu měření dosaženo pouze za situace, kdyby byl rychloměr v době měření umístěn přímo na vozovce, tedy jako překážka provozu ve směru jízdy měřeného vozidla. Bez ohledu na tuto skutečnost správní orgány vycházely ze skutečnosti, že při cosinus efektu (zvětšení úhlu měření), dochází ve prospěch žalobce k naměření nižší než skutečné rychlosti vozidla, jak ostatně vyplývá také ze s. 72 návodu k obsluze (k tomu obdobně srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2017, č. j. 33 A 76/2015-39).“ Právě citované potvrzuje správnost postupu správních orgánů, které nepřijaly žalobcovo zpochybnění správnosti měření rychlosti poukazem na měřicí úhel 0°.

30. Soud připouští, že odkaz žalovaného na rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60, nebyl zcela přiléhavý. Závěr, že o správnosti měření svědčí již to, že rychlost vozidla byla rychloměrem zaznamenána, neboť chybný způsob měření by měl za následek vypnutí rychloměru a ke změření by nedošlo, NSS v označeném rozsudku učinil ve vztahu k rychloměru typu AD 9. Nicméně žalovaným označený rozsudek odkazoval na rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, který obdobný závěr konstatoval ve vztahu k laserovému rychloměru, byť typu Micro Digi Cam LTI. A přímo ve vztahu k laserovému rychloměru typu TruCAM závěr o správnosti hodnoty měření, je-li rychlost naměřena a neobjeví-li se chybové hlášení, učinil NSS v rozsudku ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 As 276/2015-38. Východisko žalovaného, že při zaznamenání rychlosti byla rychlost změřena správně, je judikaturou NSS potvrzeno.
31. Pokud žalobce namítal, že předmětem dokazování nebylo vypnutí rychloměru při nesprávně provedeném měření, neuznal soud tuto výtku opodstatněnou. Jak již soud uvedl shora, rozhodnutí vydaná v obou stupních řízení tvoří jeden celek. Nelze pominout, že podkladem pro vydání rozhodnutí byl rovněž návod k obsluze TruCAM, na jehož základě správní orgán I. stupně konstatoval, že pokud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesnost měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo. Současně uvedl, že potenciální nepřesnost měření je zohledněna právě v odchylce měření, která je ve prospěch řidiče zohledněna.
32. Důkazy provedené v přestupkovém řízení tedy bez důvodných pochybností prokázaly, že žalobcovo vozidlo jelo v daném místě rychlostí 159 km/h, po odečtu obvyklé odchylky měření správními orgány uváděnou rychlostí 154 km/h. Obvyklou ucelenou sadu důkazů o naměřené rychlosti vozidla, doplněnou o svědecké výpovědi policistů, se žalobci nepodařilo zpochybnit.

V. Závěr a náklady řízení

33. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

35. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. prosinec 2023.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně